

et godt eksempel på en global aftale. På trods af alle dens mangler, på trods af den begrundede nervøsitet, der også er knyttet til aftalen, betragter jeg Kyotoprotokollen som vældig god, først og fremmest fordi der er nogle bindende forpligtelser i den. Og det vil sige, at det er meget klart – trods alt – hvad de enkelte lande skal bidrage med.

Det er den type konventioner, jeg synes vi skal gå efter i fremtiden, og jeg så meget gerne, at vi kunne blive enige om det samme f.eks. i forhold til den samlede bistandspolitik, altså hvor meget vi globalt set skal bidrage med til udviklingsbistanden. Og på samme måde: Hvad betyder dét med forbedret adgang til markederne? Hvad kan vi gøre i forhold til landbrugsstøtteordningerne?

Så jeg tog bare Kyoto frem som, ja, et fremragende eksempel på en begyndelse til en global aftale.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har med fornyet interesse lyttet til de udtalelser, der nu er kommet fra en række ordførere fra oppositionen, og jeg forstår på både hr. Jørn Jespersen og fru Pernille Blach Hansen, at det, der tilsyneladende er problemet, er, hvis ordene »regeringens fastlagte politik« kan opfattes, som om det var indenrigspolitik; så er det et problem. Så jeg vil gerne gentage, at vi ikke har nogen interesse i at tvinge oppositionen til at acceptere regeringens finanspolitik, når det gælder udviklingsbistanden. Det er slet ikke det, det handler om for os.

Nu tilkommer det jo ikke mig som statsminister at sidde og forhandle vedtagelser, det skal ordførerne jo gøre, men jeg vil gerne yde et procesbidrag til om muligt at få samlet et bredt flertal i Folketinget. Derfor vil jeg da sige, at hvis det kunne hjælpe at præcisere, at det er den globale politik, vi taler om, vil regeringen klart være indstillet på det. Men som sagt er det jo ordførerne, der skal forhandle det på plads. Jeg giver bare et signal om, at det vil regeringen ikke føle har ubehagelige konsekvenser på nogen måde, for det er hele tiden det, der har ligget bagved. Så kan sådan en præcisering hjælpe, vil vi se med sympati på det, men det må så komme an på nærmere drøftelser.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne sige, at jeg anerkender statsministerens velvillige procesbemærkninger. Det er klart, at det er en væsentlig anstødssten for SF, der fjernes, hvis vi klargør, at det intet har at gøre med den indenrigspolitiske diskussion omkring ulandsbistandens størrelse og indretning, for dér er vi jo reelt uenige, i hvert fald indtil videre. Men jeg vil sige, at selv om vi koncentrerer os om det globale, må det jo være sådan, at regeringens globale politik rummer både mål og midler.

Jeg forstår, at vi er enige om det globale mål, nemlig at nå en situation, hvor alle lande lever op til mindst 0,7 pct., men midlerne er vi jo ikke enige om. Og for os er det helt afgørende, at et middel til at nå det, er, at nogle lande er parate til at gå foran og bidrage med et højere beløb, og at man har en langsigtet målsætning. Derfor er det stadig væk ikke acceptabelt for os, og jeg synes, regeringen skulle komme os i møde ved at fjerne den omtalte sætning. Jeg kan ikke forstå, hvorfor regeringen ikke kan gøre det. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil bare bekræfte over for statsministeren, at Det Radikale Venstre selvfølgelig synes, at det er vigtigt, at det her bliver understreget, at den politik, vi taler om, er på globalt plan, altså at udviklingsbistanden på globalt plan skal op på FN's målsætning, for som statsministeren også allerede har tilkendegivet, er det selvfølgelig umuligt for oppositionen at gå ind og bekræfte regeringens nationale politik på bistandsområdet, men omvendt synes jeg, at der ville være gode muligheder for, at vi gik ind og bekræftede i forhold til de globale målsætninger.

Men som statsministeren også har været inde på, kommer det her an på en samtale mellem ordførerne, som er i fuld gang, og jeg håber, at vi lige kan få den tilstrækkelige tid til at aftale det videre forløb.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Jeg må sige, at jeg er glad for statsministerens uformelle tilgang til det her arbejde. Jeg opfatter situationen sådan nu, at regeringen er enig i:

Punkt 1: at den vedtagelse, vi har fra sidste år, indgår i den fælles vedtagelse, hvis vi kan nå en sådan.